

Saarnaa Sanaa

Preach the Word!

By Tom Gilbreath 8.2.2026

Skandaaliaaltojen ravisteltua kirkkoa vuosia se tuntee tänään olevansa tsunamin edessä. Kohta 1.Piet. 4:15-16 tekee eron kärsimyksen välillä siksi, että teit jotakin väärin, ja kärsimyksen "kristittynä". Vaino uskon vuoksi on yksi asia; syytteeseen asettaminen väärinteosta on aivan eri asia. Tiedän, että ihmisiä voidaan syyttää väärin. mutta liian usein syytökset ovat tosia.

Miksi näin tapahtuu? Sen sijaan, että kyseenalaistettaisiin syyttäjien motiiveja, kirkon tulisi arvioida itseään ja nykyistä kehityskulkuaan. Ovatko kirkkomme Kristus-keskeisiä vai rahahulluja; Kristusta korottavia vai pelkästään ylentämässä jotakin miestä tai naista?

Kun Raamattu puhuu "maailmasta", se voi tarkoittaa yhtä useista asioista, mukaan lukien globaali järjestelmä, jota Jeesus sanoi Saatanan johtavan "ruhtinaana" (Joh. 12:31, 14:30, 16:11). Jae 1.Joh. 2:16 on esimerkki tästä merkityksestä. *"Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmäin pyyntö ja elämän korskeus, se ei ole Isästä, vaan maailmasta."* Kun "elämän korskeus" valtaa saarnatuolin, se avaa sydämet ja mielet "lihan himolle" ja "silmäin pyynnölle".

"Elämän korskeus" haluaa "kaiken, mitä maailmassa on". Se arvioi itseään maailmallisten mittojen mukaan – kuten ihmismäärä, raha, suosio, henkilökohtainen valta, hyväksyntä ja tunnustus. Se mukauttaa moraalisia maailman jatkuvasti muuttuviin eettisiin järjestelmiin. Se haluaa, että maailma pitää sitä tyylikkäänä ja nokkelana, muodikkaana (hip) ja trendikkäänä. Se korostaa hyve-signaloimista todellisen huolehtimisen sijaan. Puistattaa ajatella, että kukaan näkisi sen outona tai tahdittomana.

Elämän korskeus vie meidät paikkaan, jossa ailahtelevat muodit voittavat ikuiset totuudet, missä oikea ja väärä päätetään enemmistön mielipiteen mukaan. Se ehkä alkoi siitä, että kirkot etsivät tapoja kertoa totuus maailmalle, mutta sen sijaan tuhansista kirkoista on tullut maailma.

Pastorin on niin helppo etsiä valtaa, kontrollia, rahaa, ihailua ja mainetta Jumalan hyväksynnän sijaan. Samalla kun jotkut kristityt kärsivät jatkuvasta kuolemanuhasta uskonsa vuoksi, toiset kirkon osat häpeävät mainita Kristuksen verta tai toivoa Hänen pikaisesta paluustaan. Se johtuu siitä, että he etsivät mieluummin maailman kuin Jumalan suosiota.

Jeesuksen on oltava Herra ja Vapahtaja. Kenen tahansa tai minkään muun asettaminen noihin asemiin, riippumatta siitä, kuinka hengelliseltä se kuulostaa, on epäjumalanpalvelusta. Jos Jumala tuomitsee epäjumalien tekijät (5.Moos. 27:15), kuinka paljon enemmän sitten ne, jotka tekevät itsensä epäjumaliksi.

Jae 1.Tim. 4:1 varoittaa: *"Mutta Henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina moniaat luopuvat uskosta ja noudattavat villitseviä henkiä ja riivaajien oppeja."* Englantilainen The King James Bible sanoo, "...giving heed to *seducing* spirits (noudattavat *vietteleviä* henkiä)".... Seuraavassa kirjeessään nuorelle Timoteukselle Paavali antaa kehotuksen, joka kaikkien kristittyjen, erityisesti pappien, on otettava vakavasti. Kohta 2.Tim. 4:1-2 sanoo: *"Minä vannotan sinua Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka on tuomitseva eläviä ja kuolleita, sekä hänen ilmestymisensä että hänen valtakuntansa kautta: Saarnaa sanaa!"*

Elävöittäkööt nuo kolme viimeistä sanaa miljoonan alttiin kirjoittajan kynät. Toivon, että ne kyllästävät nuorisoryhmät, jumalanpalvelusryhmät, pyhäkoulut ja kaikki keskustelumme.

Voisimmepa me Jeesuksen seuraajat ylittää maallisen teeskentelyn ja astua "...Kristuksen evankeliumin maailmaan, sillä se on Jumalan voima pelastukseksi jokaiselle, joka uskoo" (Room. 1:16). Jumalan kaikkivoipaisuus riittää aina. Me aktivoimme sen, kun "saarnaamme Sanaa"!